

חֲלֹבּוֹת חַנְכָה סִימָן תְּרֵזוֹ

כמה באר הפללה

תרעעו סדר הברכות וההדלקה, ובו ה' סעיפים:

רבען פארה: ב' שפטת ביטחון
עליל' קתדריק בער' כ' ב' שפטת ביטחון
ו טוקיריך בער' כ' ב' שפטת ביטחון
ה' עקק ה' פשע'ת ביטחון
ו טוד' שלם
טוקיריך בער' כ' ב' שפטת ביטחון
א' פטרא' קרב יהוד
ב' נאר שפטת ביטחון

שערית תשובה

באור הלכה

* רְבָרֶךָ כָּל הַכְּבָרוֹת. וְאֵין גִּפְאָמֶה פָּנִים לַיְהָ וְרֹאשָׁוֹנָה לְשָׁאָר מִלְּלָאָה⁽¹²⁾ (ב').
וז"ט: * גְּדָלֵל שְׂנִי בְּשִׁיטָּיף וּכְךָ. בְּאָרֶר שָׁעָן, דְּקָרְעַת הַסְּבָרָה שְׁמַלְלָה יָמָר אֲםָנָה לְהַדְלִיק בָּנוּ גְּנוּפָה, שְׁלִילְגִּידְיוֹן וְכֵל לְקַמָּת מֵהַשְׁאָרוֹן
תְּמִימָנָל, צָל פְּנִים שְׁאָחוֹת יְהוָה לְאַיאָא אַלְאָא זְנָחָבָן, גַּם שְׁחָאָה מִזְחָה עַל חֻזְקָה
בְּגַם, וְאַף שְׁלִילְגִּידְיוֹן קְרָעָה מֵהַשְּׁאָרוֹן דְּלְפָקָעָה קָאָה לְסְתָחִיל בְּשָׁפָחָה
בְּגַם, וְאַף שְׁלִילְגִּידְיוֹן קְרָעָה מֵהַשְּׁאָרוֹן דְּלְפָקָעָה קָאָה לְסְתָחִיל בְּשָׁפָחָה
בְּגַם. (ג) אַינְyo מְכֻרָה בְּלִוָּה זו עוֹד*: ב (ג) שְׁתִים, 'לְהַדְלִיק'
לְיִקְוָן מִן כְּפָה, (ה) אַכְלָעָן, מִשְׁהָגִינוֹן לְמִתְּקַלֵּת כְּמַן הַגִּינָּה:
הַדְלִילְגִּידְיוֹן נִרְגַּשְׁבָה וְשִׁבְחָה לְבָבָךְ עַל כְּנַדְלַקְתָּה, וּנְקָדָם שְׁהַדְלִילְגִּידְיוֹן
עַזְבָּן. עַזְבָּן, שָׁאָם נִכְרֵר לְאַסְרָה שְׁהַדְלִילְגִּידְיוֹן בְּלָם, אַיִן לוֹ לְבָבָךְ בְּרוּחָה
וּלְבָנָה⁽¹³⁾: ג (ה) וְאַינְyo עַתִּיד לְהַדְלִיל בָּאוֹתוֹ הַלְּילָה⁽¹⁴⁾. אַכְלָעָן
קָהָה: (ו') בָּגָם אַיִן פְּלִילָה⁽¹⁵⁾ וּכְךָ. וְשָׁפָטִים (ז) דְּסִכְרִי דְּאַפְלָנוּ
וּמִשְׁטָמָר עַם אַסְמָרִים בְּקָרְטָויִם. אַרְיךָ לְבָבָךְ עַל קְרָאָה⁽¹⁶⁾ לְהַזְדָּות עַל
עַצְשָׁה, דְּסִקְקָה בְּנָכוֹת לְקָגָל: (ז) אַינְyo חֹזֵר וּכְךָ. מִשּׁוּם וּמְלָא בָּבָךְ
שְׁמָתוֹ שְׁפָרְלַקְתָּה בְּבִיטָהוּ, וּכְפִי מֵהַדְמִיחָה מִדְבָּרִי מִמְּחַבָּר דָּאָם אָשָׁתוֹ
בְּלִיל שְׂנִי לְבִיטָהוּ וּמְדָלִיק (ח) אַינְyo אַרְיךָ לְבָבָךְ בְּקַמְתָּה שְׁקָנָנוּ:
ד (ט) בְּגַרְוָה הַלְּלָרִי, וְגַמְוָר הַנְּלָקָה בְּעַד שָׁאוּמָר שְׁפָרָה⁽¹⁷⁾ וּכְבָסָה
בְּגַרְוָה כְּלָלוֹר, בְּלָמָר, כְּגַרְוָה כְּלָלוֹר קָם לְיָוָה, שְׁדָאָן לְשָׁוֹן רְשִׁיל וּבְשָׁנָן
קָאָקָם כִּי שְׁנוּגָה לְמַר כְּגַרְוָה כְּלָלוֹר לְאַסְרָה שְׁהַדְלִילְגִּידְיוֹן כְּלָבָן, גַּמְיָן שְׁפָרָה
וּכְךָ. וְאַין חַלְקָה בֵּין שְׁפָרָה מִיְּמִן סְפָמָה וּבֵין שְׁפָמָה מִשְׁמָאל

שער הצעון

(ג) וכן פ' שאלוותה ובכ"ג יקסדרו רב עפלים ואון קומטך טופרים גס'ן תפראס' של חנכה; (ד) אחים רוג'יס; (ה) פחחים עילם שם שטעווע-זעטבך, ורוחה למא, שיראה לבוך זונן בילום אס' בעטת קאנקלקה, אקנסם אס ערוי וה בליל טמפני ופיטאליא יתבטל לבוכרי ברכבת שערתניין, ציריך עיין, דאספער זיךנו צאלמאן קאנטא בלן דזקן אומור אפלו בשוק¹⁶. ה'הוא גאי על עצם היומן-טובי, אפסדר והוא הדין בה דקאר על עצם הוון דת'הבה שנשען בו סיטים ונטלאות, אלא דס'חה סנקנו זה על זון דה-דקלחת. וכענין פ'בענדי נזאא פ'מאידן וו' השוו: מי שאיין לו לפוליך זיגו באפקום שאפער לו לראות, יש אומרים שאפער לעצמו שעשה בטיט' ר'שעננברג במליה דאסון וע'שעטה נסיט' כל פלאיות, ותקבירים גראיט, עד באן יהלום, וצרכר עיון: (ז) ר'שי': (ט) ואף דכ'רבי' בירגס נישאר געה באעריך עיין, הוא הא העמיך ודר'היב געה זדרך כהה בברות ויחסים דאמ נבר קעם שצבר או בהל'הקה יכלול לבוך אומם, ען שפ¹⁷, און כה' שט' נירחות פ'זענותה לא יברוך זיך על מזוזים ושלוחינה צין שט' מלטא פ'זענאנא¹⁸; (ו) וכן מקודם הפרטמאניס קסוח וגבני, ען שט': (ז) קגדן דאטראמי דלא ברוך במליה דאסונות, דעטפו כל פ'שומנה יטיט': (ט) פ'ראיך, וען באפור תפ'ר'א שט'ב דבן מוקה פ'יבן מכח'ו, וכן כה' במאידן, וען באליה ובה שהביא עד כהה וראשונים דבקבי' בכ'ו, וועליא כדעט דטיז שט' שט'ב דרעד מרכץ הוא הינקאה, וועליכן פ'קקי תפ'ח ופ'רוי חיש' זאללה בעהן למליח: (ט) לאלו תנוי פ'שעננברג בפרטוי וושעטן קביה מעעל-כבודת [אצללו] לא ראה או מר'ו[ן] איינו קח'ב ל'בל עלאפ' לא ברכ' אס'ריך על קראיה, דושופט בענזה, ומי' בקר הודה על עזס' וט' זונן אברטס וברב'יוויסן, כי ה'פע'יך ו'העט'יך' וא' עט'קדים קשיטות ק'ר'ן לסקל ובפ'סק פ'שלא-ערוך: (י) אגן-אבקנעם ורש'א. וען באלאג' רבקה ובש'א הגם בכ'ה מזקה לונה ר'לא קטב אלא לשיטוו פ'קונטת¹⁹: (ט) ר'אמ'ר פ'ב'ות תללו קרע', ולא אפרק קרע' כס', דאמ'ין היה זין פ'ב'וט [אי'ר]:

פָּאָר הַיִצְבָּח

(ה) להלן, וכ"מ מאיר זיל, רצוי שיליה שילוחנה בהא, וכן בחולק'ת
חיא סימן ב. אמ' שוכן וולוק נר א' בחותמן קראי, קלוק שוד ול' גברה.
כי מפנ'ך שפעה בלחלה על חיזב פל המרת עשות, כי' סיקון תרעיב, מא', צ'ש:
(ג) איננו, והוא אם אשען הילקה עלי' בראשו, עמ'א: (ג) הנרות. אשר
שהלן נראין ואמר אמורות, ורקיו לי' מכות מתקדב בפנות קראשנות, רמו
לטאנן נפרהו, רשייל. ובשלמי מובהה פהו קלו ליש' ח' אורחות, רמו לו' ימ' ענפה:
(ד) מבני, בתיה סימן קו' כי דבאי רווייס מוחלין להוליך בפער יתיר שומאל פונגה
לאיד' באין שטחים כל פפתח וכיה, וכן אשעה טבב'ם. ובני אופטער'ו'ז' מהמלחן לאיד' מאין
יעולדקן פערך שאנו בענ'ך רוחב'ך. וטבת שם להלשות הרעהו הקלאן, קרבנט
ה

משנה ברורה

(א) יְהִידָּלֵיק יַר חֶגְבָּה⁽¹⁾. בְּגַמְרָא (6) וְכֹל הַפּוֹקִים אַיִתָּא יָבָר שְׁלַחְגָּבָה⁽²⁾, וְכֹן כְּפָבָבְהַפְּהַרְשָׁלֵל, אֲךָ שְׁקַטָּב שִׁיאָכָר שְׁלַחְגָּבָה⁽³⁾ בְּמַלְהָ אֶחָת וְלֹא שְׁלַחְגָּבָה⁽⁴⁾ שְׁפִּי מְלוֹחָדָן. וְהַעוֹלָם אֵין מוֹתָגָן לְהַקְרִיד בָּהּ נְפָמָגָן. בְּזַמְּן קָהָד (3) וְלֹא בְּזַמְּן. וְהַגְּזָנָה לְזַפְּן קָהָד, נְלָמָד בְּחִינָּק וְלֹא בְּפֶמֶת⁽⁵⁾: (ב) אוֹ בְּשֻׁזְקָר. רֹצֶחָה לְוֹמֶר, בְּשֻׁזְקָר בְּשַׁאֲרַ הַלְּילִוֹת בְּשַׁעַת הַמְּלָקָה נְלָבוֹשָׁן. וְאֵם גַּנְכָּר אַתָּה כְּ וְשַׁעַטְשָׁה נְסִים⁽⁶⁾. נְגַס כָּל יוֹמָא אַיִתָּא, שְׁקַרְיָה כָּל שְׁמַמָּה⁽⁷⁾ יְמִים הַ (ד) קָדָם שְׁזַחְתִּיל לְהַדְלִיק. רְבִיעֵינוֹ שִׁיחָנִי קְבָרוֹת עוֹבֵר לְעַשְׂיָהָן גַּנְכָּר וְעַזְזָן לְאַבְרָהָם, (ס) יְשׁוֹלֵם לְקַרְבָּה פֶּל סְבָרוֹתָה תַּשְׁוֹרָה רְצָאָה מִתְּ (לְ) כּוֹלִיק⁽⁸⁾ (ו) וְקַרְבָּת שְׁעַשָּׂה נְסִים⁽⁹⁾. (ו) וְקַרְבָּת שְׁהַקְּנָנוּ (ט) עַל גַּדְלִיק אַתְּרִיכָּךְ לְאֵי יְבָרֵךְ אַרְזָה, כִּיּוֹן דְּיוֹכֵל לְכַרְבֵּן אַתְּרִיכָּךְ עַל הַמְּ יְזָעָה שְׁפָדְלָגָן אַלְיוֹן בְּבָתוֹן, כִּיּוֹן וְהָרָא בעַצְמָנוֹ אַיְנוֹ מְפָלָק⁽¹⁰⁾ (ו) גַּמְסָה נְגַס לְבָנָק אֵי שְׁהַקְּנָנוּ: (וְיַ) וּמְקַלְמָן אַיְנוֹ בְּדָאָה לְעַשְׂתָּה קָנָה מְאַקְמָול קְשָׁרָה הַנְּרוֹת. וְאֵם בְּאַקְמָול לְאֵי בְּרָן כָּל מְשֻׁומָן רְסָמָן עַל אַרְלָגָה אַלְיוֹן בְּתוֹךְ קְשָׁוְבָה קְמוֹ שְׁהַקְּלִיק צַצְמָנוֹ, עַל-כֵן אֵם בְּ (ח) אַחֲרָה שְׁהַרְלִיק וּכְוּ. אַחֲרָה שְׁהַדְלִיק בְּרַכְאָשָׁן שְׁהָאָה הַעֲקָר אֲרַבְּרָתָה⁽¹¹⁾ (וְיַ) יְשַׁלְיָה פְּבָוֹתָה⁽¹²⁾ נְגַד הַגְּרוֹת שְׁלַחְגָּבָה מְלָכָר אַלְוֹ שְׁנִי פְּמָתָה שְׁבָרוֹת⁽¹³⁾ (וְיַ) נְגַרְתָּה נְגַלְלָה יְשַׁלְמָה אָמָרִיתָה, נְקֹה לְשְׁמַמְוֹתָה קְרִיָּהָה. וְמַקְדָּשִׁי (ט) בְּבָרְרִיתָה יְמִינִי וּכְוּ. יְהַחְלִיל וּיְבָרֵךְ עַל בְּנֵי

חֲלֹבּוֹת חַנְפָּה סִימָן תְּרֵעוֹ

290

יונדר שָׁמָאַלִי (ז) *כְּדִי להפנות ל'ימין, ובן בליל שלישי כ'שׂוֹסִיף עוד אחד סָמוֹך ל'שְׁתִי נְרוֹת הַרְאֲשׁוֹנוֹת יְתִחְיֵל בְּנֶסֶף. וּבָוּ מִתְחִיל (ט) (א) קְפֻרְבָּה, וְאַסְרְךָעַ יְפָגָה ל'אַד יְמִין. (י) וּבָן בְּכָל לִילָה; גַּמְצָא שְׁמָקִיד

בPEAR היטב

הפתחה, פמ' יתחיל בפרק נבר הנטף [ב'']. (ז') ויש אומרים דאס מוח ביפוי נפתח, אז צוריך לחתמי פמ' יתחיל בפרק סימני שהוא סכום לאפקה ורולף גאנמי לשמאלי, ואם מינ' מהרתו בפושטאל הפתחה, צוריך להדריך בסידן פמ' שחלה חptr הטעמי להנפתה והלען ומקליק משמאלי ליפין, (ט') וקשייד כפר עברי ווועצבייד במדר עברי. (ט'') ומה טוב ונען אם כי לאסדר כלם בקבתוך קסל סכום, שייקו שלם שווין בשפה נספור לעפתה, אכן זונזר שלא יסתה בפמ' שוקץ עשי' שעשה שהנורות דילקין, שלא נכבב הרים. וענן מהה שטבנבו באואר הלה דעת התש"ז בענין פוניה: (ט') ברי ?לעננות ?למיין^(ט'), כמו שאחדרו נול' על פטוטה שאקה פוניה לא יהא אלא דרכ' ימין^(ט''): (יא) וכן בבל ליליה וכ'ו', מברך על הנוף וכו'. והוא מזרן בשפליך (ט') בחלון או בחלל המתח או בביית-הפעטה, ביליל ראשון דילקן בחתלה במר קויפר ימינו וובליל שען ביירוד שמאלי, וכן ביליל שלישי ורביעי עד יומ' שמיני, הפתחה נדילק בפר הנוף ואחריך פונה ורולף לצר ימין, (ט'') ובבל זה בריחק את עצמו לצד שמאל בעה מהרלה ברי' שיבצע שפערקדס וטערק-טסיסים העתקו להלבה, ואין נזקאי מטה' בכל הפתחה באיזה מקום נכוון יוסר לסתה לשליך מטה':

(ג') רשל', וכן הוא גם בין פעצת הירא', שהוא חולק על מה שכתב בשליחתו עירוקן שיבר על מוסך, מושת דקליא זה אינו אלא לסתור קיotor, והוא ערך הפאנה ויבורך נשות פנות לו? ביןין' יכול עקר כביצה צפה כפומקן להפטון: אלא סעאר שיטחיל נבר כפומקן להפטון. בין מליק בימין ספקה או בשמאלו, ויבורך כל תלילות עלייה, וזה קדריק ומגדיר עצ פסחן לעלה וועל עקר תפוזון, אך אין קדרונו: (ט) סיידקס. כי פקמי חדש הקדים להסתפר וכן בהשיבותו המהמוניות חלק אונז'רדים מיטן גבורן, ואיך נגע בח' לזרבען: (טט) מטה' מטה' לשיט האהראשלן, והבארכון האחרוניות: (טטט) אנט וופשטי: (טטטט) ינש:

שיעור תשובה

בְּאֹור הַלְּכָה

לפמלה, אין להשלמה. וטעם קב"ש-אומרים שפטתני בפניהם עין קשלעך-הענין:
* קרי להסתות למשין. אין משבה ברורה. וזווחה הלבולש ותבז' דכונת
בקב"א סוף מזון. רצינו שאלו מאמין לשמאלו⁽²⁾ זו רצנית ספק-איך-ברעם לאגד
שיטה זו כבר דוחיק הארכויזים, עין בעשורי-תשכח. ולפי זה פקח העז'
באופן זה, ובגנו היבא שיל' מזונה שארך לפרקן קשנאל ספיקעה אצל
הפהל, יסודם בטחף השוכן לפחח, ומן במלחה הראשן נר אצל הפהח
ובמלחה שעה זו נר אצל מזך לא צל ספל ספיק. ובגנו שגר טנווך ורעה
ליימינו ונר הראשון עין קלחיה לשמאלו, ומוחיל למליך פון גר טנווך ורעליך פון
טנן לשמאלו, וכן קלחיה שלישית כטוטסיך עד גר קלחיה תא לא ליטינו גורחות
הרשותים לשמאלו ורעליך להרליך מן נר הטנווך וילך מן מאי'ן לשמאלו.
וועייכא שטודרכם בקהל ספקח או בחלון או בקידוח-הכונת, סדר בלילה
הרשותה בקצח התוועה נר לשמאלו, ובלילה שעה יונ אצל כבר הנזוק
ליימינו ונר הראשון עין קלחיה לשמאלו, ורעליך מן גר הטנווך שהאה
ליימינו וילך מן מאי'ן לשמאלו. וכן בצל לילה קשונן גר טנווך זיליך מאט
וילך אין מאי'ן לשמאלו, עד שפיליל טמיינן כבר הטנווך התא בקצח התוועה
ליימינו, ומליך גם-כן אומנו בקהל וילך מן יוני'ן לשמאלו, ואם-כן צריך
לעמד אחוריו בזעון ופיזו לדром. וכן בפרק-ברעם שכח שוואה בגב
כחטיין. נקצא שיע' לא' ג' שיטות: דעת הקפדר, וזווחה רשל' ותבז' א', דעת
השיג, וכל אחד יעשה במקבנה. ואף שטען-ארם לא' כבר בי אם שיטות
השלומן-ערוך ושיטת המתה-רש'ל, מפל' פוקם אין להזהות בסיבן שישת העז' און
בקצץ המזוחה, רбел' גו' יוצא לכל' שללא. אך לאנן לכטן

שער הצעיר

(ג') רשל', וכן הוא גם בין פעצת הירא', שהוא חולק על מה שכתב בשליחתו עירוקן שיבר על מוסך, מושת דקליא זה אינו אלא לסתור קיotor, והוא ערך הפאנה ויבורך נשות פנות לו? ביןין' יכול עקר כביצה צפה כפומקן להפטון: אלא סעאר שיטחיל נבר כפומקן להפטון. בין מליק בימין ספקה או בשמאלו, ויבורך כל תלילות עלייה, וזה קדריק ומגדיר עצ פסחן לעלה וועל עקר תפוצות, עד כאן לאלונו: (ט) סי' א'ך. כי פגמי חדש הקדים להסתפר וכן בהשווות המperfessor חיל אונטולוגיים יטמו גבור, ואיך נגע בזה להרבען: (ט) מטה' מטה' לשיט האתරשלן, והבאgor האתורהנום: (ט) ח'ז' א'ם ופשטו: (ט) נט' :

הלבות חנבה סימן תרעו

ביאורים ומוספים

שכתב השועע לעיל (ס"י קמא ס"ז), וראה משנוב' שם ס"ק כד) שאם המחוק לוגיע לבינה שווה בין אם יעלה דרך ימין ובין אם יעלה דרך שמאל, יעלה דרך ימין, וכן לגבי געטת הלוּם, כתוב השועע לעיל (ס"י תרתו ס"ז), וראה משנוב' שם ס"ק מז) שכשמנענים לוֹבָן יש להקיף כלפי ימין, ככלומר, לגעט לבוֹן מורה, אחר כך לכיוון דרום, אחר כך למערב, ואחר כך לנצח.

וכן בברכת כהנים, כתוב השועע לעיל (ס"י קבח ס"ז), ראה משנוב' שם ס"ק סא) שהכהנים עולים לדוכן וניהם כלפי ההיכל, וכשהופכים את פניהם כלפי העם פונים לצער ימין, ככלומר לצער דרום ואחר כך לצער מערב כלפי החיבור, וכן בשמחותים את פניהם כלפי הדריכל פונים לצד ימין, ככלומר לצער צפון ואחר כך לבוֹן ארון הקורש.

וכן בהזאת ספר תורה מהיכל שבמושוח והולכתו לבימה, כתוב הבב"י (ס"י קבח) שיש להוציאו כלפי ימין, ולפיכך בשמוליכים אותו להיבא יש ללבת דרך צפון, וכsmouthותים אותו יש ללבת דרך דרום.

[בוחל דית חד]

דכמתה הנקראת קפֶפֶת מונת דקיננו שְׁגַלְקָן מִפְתַּח לְקַנְאָלְלָי¹⁸

(21) ראהו שיש נחתת מימין לשמאלי, כתוב הלבוש (ס"ה) ממה שלשון החדש נחתת מימין לשמאלי, ולא להינט תוקן הכתב באופן זה, אולם האיר (ס"ק י) כתוב בשם המלובשי יוט (ס"י תרנא ס"ק א), שאף על פי שכחיבת המילה והשורה היא מימין לשמאלי, מ"מ האותיות עצמן נחתות משמאלי למימין [זהירות האותיות שבדון כותבים טה"ס, וכותב האיר יוט (שם), שחכמי האמת אמרו משיט"א]. עוד כתוב המלבשי יוט (שם), שחכמי האמת אמרו שלמעלה סדר האותיות הוא תשריך ומלטה' נתהפרק הסדר במקום שאין הרבר ניכר כלל, לפיכך אין למלוד שלון).

הלבוש)[].

[שעה"צ ס"ק ז]

(וניס עקר מפוצה ומקובל על כרטאות)[].

(18) ובודעת השועע, כתוב העורך השלוחן (ס"א) שבכל יום חום הער חזאנ שמליך הוא עיקר המוצה, והנרות הניטפים הם היחידות, אפילו אם אחד מהם מונה בנקום שבו הדליק אתמול את הרראשן.

אופן אחר בדעת השועע כתוב בשורת תשובה והנהגות (חיה סי רבג אות ז), שהמודרין שמליקים במספר הימים מקיימים את עיקר המוצה בכל הגרות שמליקים, ולפיכך יכול לברך גם על הנרט הנוסף שאף הוא עיקר המוצה. וביאר, שהגראי שחולק סובר שאין המהדרין מקיימים את עיקר המוצה אלא בבר הרראשן, ואילו הנרות והנספחים אינם אלא הדודה. (ואכן, ראה בביבאדור הגראי שהביא ראהו לדבריו מדברי הרמאי לעיל (ס"י תרעד ס"א) שבתב שנהגו שלא להרlik ממר לנר הוואיל ועיקר המוצה הוא בבר אחד, ושאר הנרות אינם למצה כל כך).

[משנוב' ס"ק ז]

קדוי להנחות ליטקין¹⁹) וכו', לא יהא אלא דקה ימינו²⁰).

(19) וצד ימין האמור כאן, רעת הגראן קרלייך (חוט שני חנוכה עמי שינוד ביחס למורליק, ולא ביחס לבני רשות הרבים הרואים את הנרות).

ומי שהוא איטה, כתוב הגראי קיבטקי (קונטרס איש איתר אות נז) שיש לו לפנות לימיין כאשר בני אדם וכן כתוב המגיא (ס"י תרנא ס"ק בא) לענן סדר הנענעות שבוללה, אולם ראה פמ"ג (ס"י קבח משבי"ז ס"ק יא) שסתופק אם לא אמרו כן אלא בollow וברומה, שבולמים מוקפים דרך ימין ובן ישנה יהירה ניכר לבול, אבל במקום שאין הרבר ניכר כלל, אפשר שיש לו להפוך את פניו לימיין שלון).

(20) וזה שיש לפנות לימיין נאמר גם לגבי העלה לתורה, כפי

הלוּכוֹת חַנְפָּה סִימָן תְּרֵעוֹ תְּרֵזוֹ

מברך על הנוסף שהוא על הנס, שחררי בתוספת חיים נושא הנס:

תרעוץ דין אלסנאי בחנפה, נבו ד' סעיפים:

- (א) אֶצְבָּבָא (ב) שָׁאוֹן מַדְלִיקָן צְלָלוֹ בֵּבִיתו. אֲזִירָה (ג) קְלִתָּה (ד) בְּרוּתָה לְעַכְלָהָבִית
שְׂמַחַת כָּבֵד בְּפָנָיו (ה) בְּרָאָם יָשָׁן לוֹ (ו) *פְּתָח *פְּתָח
(ז) לְהַשְׁתַּחַת *עַמְּנוֹ (ח) בְּשִׁמְןָן של נֶבֶת הַנְּבָה. (ט) דָּבָר אֲמָרָה סְפִירָה

שעדי תשובה

משוגע. משוגע אפסיד כי שיעתק בקדמי כהה לו לך. אבל, ג'יל דזבון כי שוא אנטוק החרוק שאר מונת שמך מכה קדמיה מתקדמת מיטף והלוך שפיר קדרה, אקל לא פוך אן ששלט סדרת כל כבירות ראן לא יברך אף שביבן צוקם, אם לא עפיכך מתקדם פטולות

בבבון הום הדרשו איז'ט להלעוק לאם רוחה ליהת מוקהדרה. ואיש עז'ן טואן רוחה סיק ב' מש'ש: (ב') בישען. עז'ן קכ'ה'ה לטלר נך שפין בעבניל, ב', אגדה. ווובב נון שפ'א לבנער'יטו שפ'קלו גען בירטונג, פ', עז'ן.

פאוור הלכה

סבנת, לא אקראיין דבנ' ניכרין דמי מדבָא די בְּנָה אֶסֶד לְבָלָם, כיון זאודט הויא אַיִוֹ סְמֵיךְ עַל שְׁלֹמֹן בְּגִבְעֹתָה אַרְיךְ לְהַשְׁפֵּךְ עַמוֹּן. וְזַייד קָאַקְנָאַי לְשֻׁמַּעַר הַכּוֹנִיצָה מִבְּעָל-הַקְּרִיטִינוֹן [אַחֲרוֹנוֹן]: (א) וְאַם יָשׁ לוֹ בֵּין. פְּשָׁעִים (ב') מִשְׁעִים בְּשָׁעִים, שִׁיחְשָׂדו אַתָּה שְׁלֹא דְּרִילִיךְ גָּרָה חַנְגָּתָה. (ג) אַפְּלוּ אֵם גְּזָעָה יְזָעָה שְׁמַדְלִיקָה לְאַמְּבִיטָה לְאַמְּבִיטָה: (ד) פָּתָח פְּתָחָה וּבְכָבֵד. אַפְּלוּ (ו') הַאֲמָתָה לְרָחָב שְׁבָתָה בְּעַל-הַבִּית.

שער הארץ

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com